

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ แนวความคิดของผู้นำกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่าก่อนนโยบาย
ความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์

ชื่อผู้เขียน พันเอก ชวทิศ ศรีศิลป์นันท์

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.ม.ถ.พันธุ์สุรย์ ลดาวัลย์ ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณีภูษิ์ ชพานนท์ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อุรุยา กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาแนวความคิดของผู้นำกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่าก่อน นโยบายความสัมพันธ์เชิง
สร้างสรรค์ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ ประการที่ 1 เพื่อศึกษาแนวความคิดของผู้นำชนกลุ่มน้อยและ
กลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่า ต่อการดำเนินนโยบายความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ของไทยต่อพม่า ประการ
ที่ 2 เพื่อศึกษาปัญหาและผลกระทบจากการดำเนินนโยบายความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ของไทย ที่เกิด
ขึ้นกับชนกลุ่มน้อยและกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่า และประการที่ 3 เพื่อศึกษาหาแนวทางในการแก้ไข
ปัญหาและผลกระทบที่ประเทศไทยอาจได้รับจากการดำเนินนโยบายความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ของ
ไทยต่อพม่า การศึกษานี้ ได้ใช้การค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และได้ข้อมูลจากการ
สัมภาษณ์ระดับลึก (In – depth Interview) กับบุคคลระดับผู้นำกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่า และระดับรองลง
ไป อาทิ ผู้นำกลุ่มสหภาพแห่งชาติกะเหรี่ยง (KNU) ผู้นำกลุ่มพรรคก้าวหน้าแห่งชาติกะเหรี่ยง (KNPP) ผู้นำ
กลุ่มกองทัพรัฐฉานใต้ (SSA/S) และ ผู้นำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยชนนักรศึกษาหัวพม่า (ABSDF) โดย
ใช้ทฤษฎีเกี่ยวพัน (Linkage Theory) เป็นกรอบในการศึกษา

ค

ผลการศึกษาพบว่า จากการศึกษาที่ไทยและอาเซียนได้ใช้นโยบายความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ต่อพม่า รวมระยะเวลา 7 ปี และนับตั้งแต่ที่อาเซียนรับพม่าเข้าเป็นสมาชิกไม่ได้ทำให้พม่าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นตามความคาดหวังของไทยและอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแก้ไขปัญหาประชาธิปไตยและการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการปราบปรามชนกลุ่มน้อยและกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่า ในขณะเดียวกัน ผู้นำกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่าไม่เห็นด้วยกับการที่ไทยและอาเซียนดำเนินนโยบายความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ต่อพม่า เนื่องจากปัญหาที่กล่าวแล้วข้างต้น และยังมีความเห็นว่านโยบายความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ เกื้อกูลต่อรัฐบาลพม่าในด้านการเมืองและการทหาร เนื่องจากได้สร้างความชอบธรรมให้แก่รัฐบาลพม่าและส่งเสริมให้กองทัพพม่ามีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันได้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน และกิจกรรมของกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่า ทำให้จำกัดในการเคลื่อนไหวทางการเมืองและการเคลื่อนไหวย้ายกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ อย่างไรก็ตามผู้นำกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่า มีความเห็นว่า นโยบายความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ไม่ได้เป็นเครื่องมือสำคัญที่กดดันให้กลุ่มต่อต้านยุติการสู้รบกับรัฐบาลพม่า เนื่องจากการยุติการสู้รบขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิ เงื่อนไข ข้อตกลงในสัญญา ผลประโยชน์ของกลุ่ม และผลประโยชน์ของผู้นำ เป็นต้น

สำหรับแนวทางในการดำเนินนโยบายของกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่าในอนาคต พบว่า กลุ่มต่อต้านจะใช้ยุทธศาสตร์ผสมผสานการปฏิบัติการทางการเมืองและการทหารควบคู่กันไป โดยขยายการปฏิบัติการทางการเมืองภายในประเทศให้มากยิ่งขึ้น และยังคงกองกำลังติดอาวุธไว้เพื่อเป็นอำนาจต่อรอง และจะใช้เป็นเงื่อนไขในการทำข้อตกลงเจรจายุติการสู้รบ อันจะนำไปสู่การเจรจาทางการเมือง

ส่วนปัญหาและผลกระทบที่ประเทศไทยอาจได้รับจากผลการดำเนินนโยบายความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ มีหลายประการ ได้แก่ ไทยต้องแบกรับภาระผู้หนีภัยจากการสู้รบ ชาวกระเหรี่ยงคะยา ไทยใหญ่ เป็นจำนวนมาก ปัญหาการรุกถ้ำอริปไตยของกองกำลังต่างชาติ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านอย่างรุนแรง รวมทั้งปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่าย ควรให้การคุ้มครองป้องกันประชาชนตามแนวชายแดนและพื้นที่พักพิงผู้หนีภัยจากการสู้รบจากกองกำลังต่างชาติ รวมทั้ง ระดมเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่ายให้ความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง การแก้ปัญหาในระยะยาวไทยควรใช้เวทีอาเซียนผลักดันให้รัฐบาลพม่าแก้ไขปัญหาทางการเมืองภายในประเทศ และผลักดันให้รัฐบาลพม่าร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติดภายในประเทศพม่า อย่างจริงจัง

รัฐบาลไทยควรทบทวนนโยบายและแสดงจุดยืนที่ชัดเจนต่อปัญหาชนกลุ่มน้อยและกลุ่มต่อต้านรัฐบาลพม่าซึ่งเท่าที่ผ่านมามีข้อสังเกตว่ารัฐบาลพม่ามีนโยบายสร้างรัฐกันชน (Buffer State) โดยใช้กองกำลังกลุ่มว้า (UWSA) และกองกำลังกะเหรี่ยงพุทธ (DKBA) ดังนั้น รัฐบาลไทยควรหันมาผลักดันนโยบายการเกี่ยวพันเชิงยืดหยุ่น (Flexible Engagement Policy) โดยผ่านทางสมาชิกอาเซียนให้มากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันผลกระทบที่มาจากประเทศเพื่อนบ้าน

Independent Study Title   Perspectives of Burmese Political Dissidents on the
Constructive Engagement Policy   /

Author   Colonel Chawalit Srisilpanandana

M.A.   Political Science

Examining Committee :

Assoc. Prof. Dr. M.L. Bhansoon Ladavalya   Chairman

Assist. Prof. Nat Chaparnond   Member

Assist. Prof. Siripong Ladavalya Na Ayuthya   Member

Abstract

This study investigated the perspectives of the leaders of the Burmese political dissidents on the Constructive Engagement Policy with three main objectives. Firstly, to study the perspective of the Burmese political dissidents on the Constructive Engagement Policy. Secondly, to study the problem and impact on the Burmese political dissidents after the implementation of such policy by the Thai government. Thirdly, to explore the consequences of that policy implementation on Thailand and how to solve the problem regarding to this policy.

The data and information in this study came from two sources: the existing documents and the field research through an in-depth interview with some leaders of the Burmese political dissidents, for example the KNU, KNPP, SSA/S, ABSDF. This study used the Linkage Theory as the theoretical framework.

It was found that after Thailand and ASEAN implemented the Constructive Engagement Policy to Burma for 7 years and after ASEAN admitted Burma as a member, there was no positive improvement in terms of democratic issues, human rights, the suppression of the minority and dissident groups. The Burmese political dissidents opposed the Constructive Engagement Policy and thought that this policy was more supportive to the Burmese military regime. It has obstructed the political and armed movement of the Burmese political dissidents. Nevertheless, the leaders of the Burmese political dissidents thought that Constructive Engagement Policy was not a major tool to force the Burmese political dissidents to cease-fire with the Burmese government. The cease-fire depended on several factors. For examples, the term of agreement, the economic profit of each Burmese political dissidents groups, etc.

The Burmese political dissidents would implement the synchronized strategies between political and armed movement by increasing the internal political approach while sustaining their militia for bargaining power. The negotiated cease-fire agreement would be used if the political dialogue takes place.

There were several impacts from Constructive Engagement Policy on Thailand: the refugee problem along the common border, an illegal attack and invasion from guerrilla groups, the spread of drugs and crime from neighboring countries. In a short term, Thai authorities had to protect the Thai people residing in those borders as well as the refugee camps and to eradicate the drugs intensively. In a long term, Thailand should encourage the Burmese government to solve her internal political affairs and drugs problem through ASEAN.

The Thai government should revise the current Engagement policy and show its the strong standpoint on solving the Burmese political dissidents problem. Recently, it was important to note that the Burmese government has employed the buffer state by using the United Wa State Army (UWSA) and the Democratic Karen Buddhist Army (DKBA). In conclusion, this study recommended that the Flexible Engagement Policy should be striven for to replace the Constructive Engagement Policy.